

[Tove Jørgensen]

man ligger syg og bange i sit eget hjem uden tilstrækkelig hjælp til madlavning, rengøring og indkøb og uden nogen at komme i kontakt med i den overvejende del af døgnets timer. Derfor må et begreb som døgnhjemmesygepleje indføres.

Der må ikke etableres skræk blandt de ældre for at komme på plejehjem. Det nytter imidlertid heller ikke at bagatellisere problemerne ved at hævde, at de rejste sager drejer sig om enkelttilfælde. Hvis det er tilfældet, så er antallet af enkelttilfælde for stort. Det skal dog erkendes, at ikke alle plejehjem er sådan som dem, vi har set beskrevet i aviserne. Men generelt for alle plejehjem gælder det, at de har for lidt personale, og at personalet mange steder ikke har fået den uddannelse, der er nødvendig for at kunne passe ældre mennesker med kroniske lidelser.

Personalenormeringen på plejehjemmene har ikke holdt trit med den restriktive visitering, der blev indført efter bistandslovens ikrafttræden i 1976. Skærpelsen af reglerne for at blive optaget på plejehjem har betydet, at beboerne er blevet mere plejekrævende; de er mere syge, før de bliver optaget på plejehjem. Der er foretaget en undersøgelse af forstander Walther Weiss og konsulent i Landsforeningen af Forsorgsledere Per Funk, og den konstaterer, at mens levetiden for få år siden var 2½ år efter indlæggelse på plejehjem, så er den gennemsnitligt nu ½ år. Nogle steder er der kun ét personalemedlem pr. døgn til 4 beboere, andre steder er der mere end én ansat pr. beboer.

Formanden for Foreningen af Sygehjælpere i København, Grethe Petersen, siger, at der simpelt hen ikke er personale nok, og det går mest ud over sygehjælperne, der slides ned. Mange bliver sat til at dele medicin ud, og det har de slet ikke tilladelse til eller uddannelse til. Der mangler over 600 sygeplejersker i normerede stillinger, og uddannelsen af plejeassistenter svarer slet ikke til behovet. Netop plejeassistentuuddannelsen sigter på den omsorg og pleje, som er en vigtig forudsætning for de ældres trivsel, og det virker derfor paradoksalt, at vi i et samfund med 70.000 unge arbejdsløse og med en tiltagende kvindearbejdsløshed ikke sigter på at udvide en uddannelse, der har vist sig at give 100 pct. beskæftigelse. Det vil give alvorlige problemer i fremtiden, at man er så karrig med uddannelseskapaaciteten nu, for sagen er jo,

at man ikke vil kunne skaffe tilstrækkelig mange hjemmehjælpere til at dække det behov, der opstår, hvis flere ældre skal forblive i hjemmet og der ikke kan skaffes kvalificeret personale til plejehjemmene.

I planredegørelsen erkender man, at behovene for offentlige pasningstilbud er afhængige af muligheden for privat pleje, idet en del pensionister passes af pårørende. Dette indebærer, siger man, at efterspørgslen efter ældreforsorgens tilbud har en vis sammenhæng med kvindernes erhvervsfrekvens. Det vil sige, at der skal lægges noget til det behov, som følger af stigningen i antallet af ældre. Men det er lige det modsatte, der sker i udbygningsplanlægningen.

Dertil kommer, at planredegørelsen om udbygningen er fuld af talmagi. Man taler om stigninger i procenter uden at se på udgangspositionen. Det gjorde ministeren også her i dag. En procentvis stigning fra en meget lille udgangsposition er jo ikke noget at tale om. Det betyder faktisk, hvis man ser på sådan noget som hjemmehjælpen, at dækningsprocenten kun vil stige fra 2,3 pct. i 1975 til 2,7 pct. i 1983. Det, man gør, er, at man arbejder med politisk fastsatte behov og ikke med reelle og faktiske behov.

50 pct. af de beskyttede boliger ligger i Københavns kommune.

Jeg har en række andre ting, som jeg desværre ikke kan nå at komme ind på, men som jeg håber at komme ind på i mit næste indlæg.

Jeg skal til slut fremsætte et forslag om motiveret dagsorden som vores forslag til, hvad der bør gøres her og nu. Det lyder sådan:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget pålægger regeringen umiddelbart at foranledige,

– at der på alle plejehjem vælges vejledende råd med repræsentanter for beboere, pårørende, personale og administration, som skal have indflydelse på plejehjemmets daglige drift,

– at beklædningspenge til pensionister på plejehjem stilles under pensionistens administration,

– at pensionisternes lomme pengebeløb forhøjes,